

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Priposlanu se pisma tiskaju po 6 vrh, evaki rođak. Oglas od 8 rečaka stoji 100 ml., sa svaki rođak više 5 ml., ili u slučaju opozivanja sa pogodbom sa upravom. Novci se lije poštarom napućuom (sa nepogodbom) na administraciju „Naše Sloge“. Ime, prezime i najbliži pošta valja točno označiti.

Komu list nedodje na vrijeme, treba to javi odpravnitru u otvorenu pismu, za koje se ne plaća oštarije, ako se izvama napíše: „Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Izalzi svuog četvrtka na cijeloj srca.

Dopisi se navrađaju ako se nastakaju.

Nobiljogovani listovi se neprimaju. Predplata s poštarinom stoji 5 for., sa seljake 2 for. na godišu. Namjerno for. 3 1/2, i sa polgodino. Izvan carovine više pobirati.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalaz se u Via Farneto br. 14.

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rasta malo stvari, a saslopom sve pokrvari.“ Mar. Fos.

Naknadni izbori za gorički pokrajinski sabor.

Tečajom kakve godine obavila su se tri izbora za gorički pokrajinski sabor. Negdje lani, posle smrti čestitoga bilježnika u Tominu dra. Josipa Ivančića, birali su gorički trgovci. Ti trgovci su čisto slovenski, i moglo bi se predmievati, da će taj izbor proći bez borbe. Ipak je bijaše. Kandidat političkoga društva „Sloga“ za Goričku bio je presvjeti gospodin grof Alfred Coronini, onaj isti, koji onako odlučno zstupava protivke Hrvata i Slovenaca u carevinskom vieću. Ne je ujedno sa razliim zastupnici iz Istre neustruiv u otkrivanju krivica, što se događajuju Hrvatim i Slovencem u Primorju i u zahtevanju, da se te krivice odstrane u ime pravice i zakona, a na korist ne samo Hrvata i Slovenaca, nego i prejasno vladajuće kuće i čitave monarchije.

Stanovitim činbenikom bio je taj plemeniti muž tra u peti već prije, nego li je bio izabran u carevinsko vieću. Oni su poduzeli sve moguće, da se njegov izbor osujeti, a da bude izabran neki talijansko-njemački knez. Bilo je i ministara, suđa već u miru, koji su se i na dan izbora popitivali brzojavno, kako je sa tim izborom, je li izabran njihov miljenik knez. Bilo je sve uzaludno. Niti bud kako visoki činbenici nemogu ništa proti svjestini izbornikom, koji izabiru po svojoj vidjavnosti, po svojem uvjerenju, bez obzira na ikoga, a najmanje na činbenike, koji nebi kod izbora smjeli imati druge začade, nego onu, da biju nad redom i nad vršenjem zakona. Bio je izabran grof Alfred Coronini. Otkad je on pokazao svoju radnost u carevinskom vieću, otkad je on postao trnom u obijuh petah spomenutih činbenika. I kad se ga je kandidovalo za gorički zemaljski sabor, onda su oni razvili sve svoje sile, da nebi izabran. Radili su za drugoga izravno i neizravno, a taj drugi bio je muž iz naroda, koji se sam izdavao za Slovenca, i koj u istinu jest Slovenac po rodu, ali nije ni po srcu ni po čestvitu. Takovim mužem htjelo se za zavesti izbornike slovenskih goričkih trgovca. Da pako nije muž, koji čuvstvuje sa narodom, pokazuju najbolje činbenici, koji su za njega radili, i svjedoci okolnosti, da su gu hvatile talijanske crvene i poluslužbene novine Primorja, kao čak i one iz kraljevstva

talijanskoga. Bio njim je uzaludan napor. Grof Alfred Coronini sjajno je pobjedio, odnosno izbornici goričkih trgovca nisu se dali zavesti niti prevartiti, već su izabrali po svojoj svjesti muža, koji s njimi i za njih čuvstvuje.

Nekie razmirice među slovenskimi goričkim zastupnici, odnosno i sa gasilom goričkoga političkoga društva „Sloga“, dale su povoda, da su dva slovenska zastupnika potožila mandate. Svršetkom prošloga mjeseca obavili su se naknadni izbori njesto njih. Jednoga zastupnika birale su izvanjske občine, drugoga gorički veleposjednici. Izbor za izvanjske občine prošao je gladko. Bio je izabran jednoglasno župnik Blaž Grčca, muž u najboljih godinah, jako radni koli u vinogradu Gospodnjem, toli na narodnom polju; muž, koji je svuda, kuda je službovao, ostavio tragova svoje radnosti za vjeru i za narod. Izbor u skupini veleposjednika nije prošao tako gladko. Veleposjednici sastali su se prije izbora i postavili svoga kandidata, koga je pak takovim proglasilo političko društvo „Sloga“, i to u osobi vrijednoga podgorskoga občinskoga načelnika Ant. Klančiča. Odlučan je to muž, koji se zauzima za prolike svoje občine i koji čuva kao zjenicu u oku slovensku narodnost u onoj občini, nalazećo se o medjah slovensko-talijanskih, a tim i slovensko-romanskih. Već on sam je zaslužio, da se za njega zauzmu svi svjestini izbornici. A kad ga je velika većina izbornika postavila, a društvo „Sloga“ proglasila za kandidata slovenske stranke u Goričkoj, tada bila je dužnost svakoga čestitoga izbornika, da za njega glasuje, jer se mi, kudgod nas ima, ako hoćemo napredovati, moramo držati zaključaka i disciplinili zjapta. Nesuljemo naime svaki po svojoj volji raditi, nego za onoga raditi i ginsovati, za koga se proglasi većina i uz koga i za koga su naša narodna društva. Mogodi se možda kadgod, da bi se po udignju jednoga ili drugoga izbornika i boljega kandidata našlo, ali pojedinci moradu se pokoriti mnienju većine, a to tim više, što se kod nas događaju skoro uvijek. Da se u naše izbore zavješaju naši narodni protivnici. Ovi su naučni loviti u mutnom, sijati medju nami razdor i zidati svoju sreću na našoj neslozi. Kod izbora nećine to već sada tim, da bi čistoga svoga čovjeka, rećimo Talijana, nemnuli za kandidata, nego nadju koga našega, koji često

miti nazna, da je oruđje u rukuh naših najljubih protivnika. On je po rodu i jeziku naš, on puče kadkod i čuti sa narodom, i čini kadkod što za narod. On radi često i u dobroj vjeri, ali neradi dobro, radi zlo, pogubno za narod, a koristno za narodne neprijatelje. I medju goričkim slovenskimi veleposjednici našlo se je jednoga čovjeka proti kandidatu političkoga društva „Sloga“, t. j. Klančiča, i to u osobi g. Jakončiča. On je rođen Slovenac, on slovenski govori, on je učinio kadgod što za narod. On je sam javno proglasio, da nekandidira, ali ipak nije se protivio, da ga drugi kandidatom proglasuju. Kako je nasjelo, vidli se iz toga, da je dobio samo 23 glasa, doćim jih je Klančič dobio 119. A i kakva su ona 23 glasa! Svi talijanski izbornici, koji se nalaze medju slovenskimi i koji su oddali svoj glas, glasovali su za gosp. Jakončiča. A ta činjenica neka bude pečatom, da bijaše on, hotiče ili nehotiče, oruđjem naših ljubih protivnika. A čitaj taj izbor, kao i ovaj lanjski u goričkih slovenskih trgovih, neka bude naukom našim ljudem i u Goričkoj, i u Trstu i u Istri za sada i za sea buduća i najbliža vremena. Dizali će se naših ljudi po rodu i jeziku proti onim, koje budu postavljali našu družta. Naš narod neka neovjeruje takovim tobož samoniklim muževom, jer su to tajni najmljenici naših protivniku i njihovi predanci, i svakako, znajud ili nezajud, oruđje u tuđinskih rukuh za tuđinca, a proti svomu vlastitomu narodu.

Obćinski izbori u Puli.

(Konao).

Da vidite, kako Talijani znaju krojiti svakomu pravo, evo vam od stotine dokaza samo jedan, da se osvjedočite, koliko jim je stalo do seoskoga puka. Oni uvijek govore: „mi hoćemo dobre odnošaje s kampanjom“, a kada dođe do čina ravnanja se polag one Krmjelove, koj je nanjega čovjeka učio, neka učine društvo: „Što je tvoje, to je i moje, što je moje, to je tvoje.“ Tako je sa zastupnici iz seoskih občina. Nemora li se pošton čovjek sgroziti, kad pomisli, da je iz občine Alturc, Peraja, Kavrina, Lobarika, Montića, Ližnjana, Pamera i Šinjana u zastupstvu, koje broji 30 lica, neima niti jednoga zastupnika? Ta sela i po broju stanovnika i po po-

rezu, koj plaćaju, morala bi imati svojih zastupnika, a kamo li ne, ako se pomisli, da ta sela, svako za se sačinjavaju občinu, poreznu i crkvenu, rekao bih i školeku, i da bi već radi uprave svoga imetka, osim Ližnjana i Pamera, koji se upravljaju donia, morali imati po jednoga svoga čovjeka u zastupstvu mjestne občine.

Gospodo moja, ako Pazana sa 700 stanovnika i Šišan sa 640 stanovnika mogu imati svoje zastupnike, kud vam je obruz, da za sva ona gorespomenuta sela, koja broje 4 puta onoliko puka, nenadjeta nikoga iz njihlove sredine, da ih zastupa? Eto vidite, tako se goje dobi odnošaji sa „kampanjom“, i još ta pogana čeljad ima obrza vikati, da smo mi smutljivci, da nećemo mira i liepoga sklada izmedju grada i sela!

Tako se postupa sa pukom hrvatskoga jezika, dok je nenk i zapušten i preved dobroćudan.

All kako se još postupa sa pukom hrvatskoga jezika, evo vam još jedan dokaz: U Puli, naročito u predgrađu Polikarpa i u Krociji oko Dvijača, to jest rimske arene, žive na stotine obiteljih iz Hrvatske, naročito iz riečke okolice. Mnogi od tih ljudi, po dvadeset i trideset godina jur ovdje naseljeni, imadu svoje kuće i druge posjede, te plaćaju dosta teške poreze, kojih nameti idu občini u korist. Svi ti ljudi jesu u občini bez ikoga prava glasa, jer za spajaju pod Ungariju, da su tuđinci. Doćim u istinu svi bi morali imati pravo glasa, jer občinski zakon za Istru kaže, da imaju pravo glasa za občinsko zastupstvo svi austrijski građani, koji plaćaju izravno poreza bar 1 for. na godinu. A kad je zakon učinjen, bili su austrijski građani svi bez razlike, jesu li rođeni u riečkom ili u trčanskom okolišu, niti su od onih spali pod drugoga kralja. Ali najljepša je ova: Činovnik arsenala, koj plaća pet šest forintih poreza, imao je pravo glasa i glasovao je za Hrvate la Vardun, Rižci, Polnareich itd., a radnik arsenala, koji plaća od svoje kuće i drugog imetka pet šest put onoliko, nije imao pravo glasa! I jedan i drugi rođeni su preko Rieke!

Najbliža okolica grada, što spada baš u gradsku obćinu Pule, kao sela: Jadreški, Šikići, Skatari, Vinkuran, Vintijan, Rimski kamerni itd., sve je to u občini bez svoga zastupnika, a oni, koji su i na njihlove ime izabrani, kroz godine i godine nisu

PODLISTAK.

Na uzburkanom moru.

Isplivati dogoljaj. (Piše Ewin).

(Nastavak).

— Odulelo ih more, dahnuh i politih kako sam bolje mogao na pramac. Na sreću mornari bijahu svi tu, nu ležali su svi bezsviestni na tih, držeći grečevitom rukom čamac. Kad je opasnost minula i razaltravši se od one časovite bezsviestic, prazročene naglim padom, istadoše, da na vrat na nos prihvrite čamac konopnima, te da se iza toga svatko na svoje opredjeljeno mjesto vrati. Ta paklenska igra uzburkanog elementa trajala je i nadalje. Brad se silno uvijao i sagibao, a more se neprekidno rušilo na nj odnašnjuc kavobandu, kojoj o pč noć ne bilo na brodu ni traga više.

— Prokleta li vremena! rekoh, uništilo nas sustin.

— Bojim se za „Zajednicu“, uzdahnu moj drug, koji, prikučiv se do mene, gledaše bolna srea toliki razsup.

— Vaša je bojazan opravdana, socio, rekoh, držeći se za jarbol naistre. Da nam bar more ne odnese kavobandu, ovog puta bili bismo se nekako izvukli, al ovako!

— Mislite, da je more otvorilo ulaz vodi u brod? zapita me drug kapetan, u glas mu drhtao.

— O tom ne mogu ni čusa da dvojim. Dok se kavobanda razpadala, jamučno se pomakla i kvartela i obilježne daske, a „štit“, koji niese pupacal, izašli su iz svojih rupa i time otvorili vodi ulaz u brod. U ostalom ne treba, da se tu rupe i cjeptotine Bog zna kako široke, da nam se brod napuni vodom. Voda ulazi u nj dođuše u omanjoj mjeri, al utiče neprekidno, jer mu se paluba neprestano pod morem nalazi.

— Svakako treba, da se pregleda sentina.

— Htio sam upravo a izdan zapovied, nek se to učini. . . . — Božmane! viknuh, dajte razvidite „sentinu“, imade li u njoj vode.

„Sentina“ je, ako neznate, najniži dio brada, gdje se voda, u slučajni ako brod pučka, skuplja. Za nepogodnih vremena, oluja i orkana pregledaje se „sentinu“ obično svaka dva sata, da se vidi, jel u nju dopro koliko vode. Malo vrijeme postojalo, a božman se opet k nama vrati.

— Štor, bile su mu prve riječi, u sentini neima ni kapi vode, sulja je. . . .

To me silno smelo.

— Jesu li sisaljke u redu? upitah ga iza kratke stanke.

— Jesu, štor.

— Nek se pazi na sentinu, rekoh, i čim se pojavi nekoliko vode, valja da se izabaci. Namjestite takodjer i sisaljku na vjetar.

— Ta čemu? primjeti moj drug, kad hvala Bogu u brod nije do sad dopro vode. . . .

— Čemu da se podnjemo časovitim obmamam. U utrabu „Zajednica“ je već do sad imišlo prilično mnogo vode, koja i dok ovo govorimo, utiče u nju sa svih strana.

— Ali zar ne čušte, što božman reče?

— Vjerujem, da je sentina sulja, jer voda nije jošte u nju doprla, nu ne smetniti s uma, da smo kretni zemlje, koja tu vodi upija, te joj neida, da se razlije u „sentinu“. Kako vidite, velika je pogibelj, što „Zajednici“ preli, s toga valja, da smo na oprezu, i da nastojimo, kako bismo tu opasnost od nje odvratili.

Moj drug uzdahne duboko i ne odvratni ni rieči.

Medjutim vjetar nije bio muluksao, a more kō da je podvostručilo svoje biesne napadaje.

— Razniet će nam jarbole, s.pno mi drug u ulio.

Na tu primjetbu ne odvratih ni rieči.

A što da i odgovorim.

Nalazio sam se u težkom, mućnom duševnom stanju, kamo čovjek, koji na vlastite oči motri, kako mu se kriš i razpada zgrada, gdje je težkom nukom podigan, a on sadu obvladan nlemom i gluhom boli, gledn, gdje joj zidna pueaju, gdje mu je svakim časom pred očima nestaje, pa na tu groznu, užasnu sliku gled nu otupi. . . .

otupi i dah. . . . Tek kadšto se trzne, drhtne i pruži ruke, kō da će da zastavi grozno to djelo uništenja, — al sve utaman, svo uzalud! . . . Uzalud se srea kida i ciepa!

Tako potraja čitavu noć. U svanuće bljasno na vidiku Cerigotta, — izmedj toga ostrva i otoka Krete.

Zlostna li pogleda! Naša „Zajednica“ onuko osakaćena i okružena malicija je sada više na kaku „mutnu“, nego li na brod, a kad bi duhje pod voda zarotila, te kad bi ju tkogod bio postrance motrio, činilo bi mu se, da pred sobom vidi silnu kakvu morskou neman, što se lagano na morskou površje izvija.

„Zajednica“ je i sada plovila prema zapadu, nu mora da je u nju bilo imišlo mnogo vode, posto se je težko, vele težko na golema taluse dizalo.

U ostalom vidjelo se, da s onako skršenim brodom a onoliko jedara, po onakom vremenu nje moguće, da se dalje plovi dojnakošnjim smjerom. Valjalo je pozatvartati jedra i dati se u krm. Tko zna, moglo se dogoditi, te se more utiša, a ni na južnoj obali Kandijske našli zaklona, gdje bismo brod popravili i pokrpati. I tu čak nade, koji je u onakim časovima prava blagodat božja, prosine nam za trenutak dusa.

Kad se ovede i omanja jedra pozatvartala, a ostale samo dolnje gabije, viknuh krmilaru:

žalost svih onih, koji traže zabavu u po-
lemitikah i u međusobnoj borbi naših no-
vinah. Na tomu se je zahvaliti g. Slavou,
koji je „Primorski List“ sretno i oprezno
uredjivao. Neka bude i u buduću tako na
tugu i žalost naših vjerskih i narodnih
protivnika!

Iz Suska pišu nam 6. t. m.: Njeko
po noći misli, kako će po danu proganjati
ovdješnje Hrvate. Ali budava! Mi smo
svjestni naše ljubavi prema svom rodu i
jeziku, pa nikakvi ni najsmoovoljniji de-
kreti neće ugnušiti u nama otadžbaničko
čuvstvo. Mi ćemo samo izneti svietu sve,
što se proti nama poduzimlje, pa neka
sudi kakvimi se i djetinskiim sredstvi služe
oni, kojima je žalihože povjerenja vlast, a
da dični naši zastupnici u njih na raboš
sva naša prognostava, e da jih u sgodno
vremie prikažu na pristojnom mjestu. —
Kako rekomo, što nas se više tiču, to
većina oživljavamo, jer znamo, da će naši
dušmanin izrepti sva sredstva u da ne po-
luče zlobne njihove svrhe. Mi moramo po-
bjeđiti, pošto sa u nama ljudski i božji
zakoni i narodno pravo. Uz takove štito-
ve mi se nikoga ne bojimo, pa ni zadnja pre-
suda oblasti neće polučiti svoj cilj. Odlu-
kom 27. augusta t. g. br. 7182 kotarska
oblast dala je zatvoriti krčmu vrloga Hr-
vata Buzanić-Balunice. Svak će misliti,
da je ta krčma bila leglo nereda i smut-
nja — ali nipošto! U svakoj je krčmi
vrijavnosti, ali u Balunicevoj ni najmanje.
U njoj nije bilo nikada smutnje, kako ni u
Listerovu, dočim u nekih krčmah doga-
đaju se takove nepodobištine, koje se rie-
šavaju ne samo pri e. kr. kotarskoma,
nego i tada pri pokrajinskom sudistu u
Kovinju. Ipak se one krčme pune smutnje
nezatvaraju. A znate zašto? Jer te krčme
poludaju naši talijanski ili kako ih puk
zove „fransani“, a Listerovu i Baluni-
ćevu krčmu polaze Hrvati, i eto vam s
toga odgonetnut uzrok, zbog česa je Ba-
luniceva krčma bila zatvorena, premda
prehlvljena odluka kao jedini uzrok kaže:
„essendo il bisogno della popolazione di
Sausago del tutto coperto colle tre di già
esistenti osterie“. Po ovoj odluci možete
viditi, kako barometur talijanštva ovdje
pada i pasti će sasvim, dok mi Hrvati
budemo složni i dok štucuju zakon nebu-
deno se nikoga bojati. Braćo Susćani,
samo napried odlučno i srčano, pak ćemo
biti svoji na svome!

Podarivanja ženja na otoku Krku. Dne
28. augusta bijahu podarovani u Krku donji
sljedećih vlastnika: 1. kobile su Ždrich-
cem: Dr. Justa Petrisa iz Cresca sa 25 for.
Nikole Depilozvane iz Vicha sa 15 for.
Antuna Marinčica iz Omišlja sa 10 for.
Ivana Skarpe iz Malinske sa 10 for.; 2.
za 3., 4. i 5. godišnje kobile: Antuna Mala-
testinića iz Dobrinja sa 20 for., Ivana Li-
vardiča iz Dubašnice sa 15 for., Justa
Bogovića od sv. Antonia sa 10 for.; 3. za
1 i 2-godišnje ždrichčice: Antuna Skomer-
šića iz Krka sa 15 for., Antuna Bajčića
iz Bajčića sa 10 for., 4. Mihajlića iz Ga-
borja sa 10 for. — Rado iztičemo, da se
je pleme koga od prošle godine liepo po-
ljalo, što stazi na čast vlastinosti istih.

Iz Žrnjina pišu nam 10. t. m. Javljamo
vam, da je bila u ovoj občini nastojanjem
odvažnog rodoljubnog g. Frana Perića
pripravljena i podpisana molbenica za do-
zvoljenje „podružnice sv. Cirila i Metodja“.
Podpisa potrebiti broj nabralo se je „u
lip“, a čim bude podružnica ustrojena,
prijeti će se i novih članova.
U kobnoj za nas odvutnosti našeg
veloć. župnika g. Karla Miklavčića, naša
je občina puno osjećala sotonске ureže
peznikog dušmana. Narode na nogu! Naš
kraj nesmije zaostati za drugima. Orni-
duh, koji ti je „glavu“ omamio, odpuhao
je, ta do ti se valjda i ons navisatiti, pa
izpruži ti i svoje župničko silo!

Hrvatska sveučilišna mladež u Po-
žeju poredila je uz blagohotno sudjelovanje
nekolicine gospodnjah, gospodnjah i
gospode u nedjelju dne 9 t. m. u dvorani
gostionice „k zlatnomu janjetu“ vedernju
zabavu s plesom. Polovica otatoga prihoda
namijenjena je „društvu sv. Cirila i Meto-
dija“, a polovica „društvu za po-
spenje grada Požege“. — Program: 1.
Pozdrav, govori g. Tomo Matić, 2. A.
Müller, „Rastanak“, dvopjev; pjevaju gg.
Adolf Schiobel i Ernest Weiss, na glasov-
iru prati g. Adolf Breyer, 3. A. Senoa:
Smrt Petra Svačića, deklamuje g. Svo-
zar Predojević, 4. I. Leybach: Velika fan-
tazija iz opere „Faust“, izvodi na glasov-
iru g. Adolf Breyer, 5. Žensko suze.
Vesela igra u jednom činu. Napisali Si-
raudin i Thiboust.

Obrazovno društvo „Napredak“ učil-
teljskih pripravnika u Zagrebu, kojemu
je cilj, da se učiteljski pripravnici obrazuju

što sveostranije i stručno, držal je dne 8.
o. m. u 9 sati prije podne svoju I. četvrt-
godišnju skupštinu. Skupština je prisustvo-
vao sa strane el. ravnateljstva g. prof. T.
Jvkanec. Odbor sa god. 1894/95. konsti-
tuiran je ovako: prodjednikom Bogumil
Toni, podpredjednikom Stjepan Horvat,
tajnikom Matej Vitković, blagajnikom Mar-
tin Vedriš, knjižničarom Gjurjo Mešić,
podknjižničarom Slavko Lasovlić, odbor-
nicima Martin Horvatić, Ivan Rukavina,
Lavoslav Ferrari i Viktor Mejer!

Novom je ovom godinom stupilo ovo
društvo u 13. svoju godinu.

Morski pas uhvaćen u Bakarcu. U
sriedu 29. augusta u 5 sati poslije podne
ulovili su u tunaci kod Bakarca do 5 me-
tara dugačka morska pas („Caroharodon
verus“ ili „amia“ — Cagnizza vora —
Menschen Hai), kojeg su posljednici tunare
g. Antić i drugovi u Bakar velikodušno
predali g. direktoru M. Baraču na Riču
za nar. zooložki muzej u Zagrebu. Gosp.
je Barač kao uvijek vrlo spremno imao ne
malo brige oko te ribetine, koja je već
drugi dan u jutro bila na državnom ko-
lečvoru u Zagrebu, gdje su se odmah našli
oči prijatelji prirode, da vide silu ribu.
Ljudožder je ženskoga spola, a imala je
u trbušini crnjih kosti i volovskih papaka,
a bez silnog draba još je težila 728 kgr.
To je najpegebilnija riba, razmjerno dosta
obična u jadranskom moru, može proguti
čitavog čovjeka i razderati najtrije-
stvari. Jedna od 5 m. i 30 cm. ulovljena
je 21. septembra 1879. g. kod luka Utrine
na zapadu otoka Cresca, druga od 5 m. 29
cm. ulovljena je 13. aprila 1882. god. kod
sv. Martina kod Osora, najveća pak od 5
m. i 60 cm. ulovili su 3. marča 1886. g.
kod Korčule. Svi su ovi primjerci među-
tim propali, dok je darom g. Antića i dru-
gova naš nar. muzej došao do eksemplara,
kakovga melo da ima koji muzej, a stalno
nijedan Austro-Ugarako.

Čudno ozdravljenje. Javljaju „Vrh-
bošani“ od 1. t. m. sa glasovitog mjesta za
proštenje „Kondžila“, koje spada župi Ko-
tunjskoj. — Po običaju skupilo se tu
za svetkovinu Velike Gospe uzprkos no-
povoljnu vremenu mnoštvo puka, ne samo
katolika već i ostalih kršćana, te ino-
vjera. Među ostalim naše se tu i jedna
sirota djevojka sa sela Modran, župe Ple-
hanske, imenom Josipa, kći jednoga posto-
lara, po rodu Talijanka. Sirota, jer mo-
treći ju, ne vidiš i ne čuješ nego časom,
da se amijo i pjava, časom opet šuti, da
za malo stane vikati, pisakati, i urlikati, i
tako jedan žalostan prizor izmjenjuje se s
drugim žalostnijim od prvoga. A kakve je
čudi i naravi, dosta je spomenuti, da ju
drži i čuva deset momaka. Tako bilo prije
Velike Gospe, kad al istoga dana u večer,
okolo 8 sati mogao nekako poljubiti svetu
sluku Blažene Gospe, pa i križ — i nu:
onaj čas kao da si ju preobrazio. Ona je
mirna, tih, liepo se Bogu moli, razgovara,
traži što potrebuje, u jednu riječ: ona je
posve zdrava, kao svako druga osoba.
Gosp. župnik sutradan ju motrio te će se
osvjedočiti o nepobitnoj činjenici, i zahva-
li se pukom na tom liepom daru Velike
Bogorodice.

Listnica uredništva.
Gosp. Radomil. Vako „Zvonjčica“
nisi za javnost. Da nebišmo sa Vama strogi,
priobučujemo za dokaz ora čuti pri stihu:
Što me gladać ejska vito moja,
S nedej-tinih tih ruzina gor.
Il mi nedaj mira ni pokoja,
Žaleć, da ne pje nikom naš stvorci?
Pustilo djele za suda vili ri na miru, to nam
se javite kakvim nastavkom, dopi-om ili vici-š
ili strana. Žirjell!
Gosp. F. S. u P. Nomamo onih pravila;
ponajviše odgovor iz V. Zdrava sokolo na toj
veloti!
Gosp. J. M. Vaš sestavak nemogomo danas
priobčiti radi preobitnosti drugog gradiva. S istog
uzroka bijamo priobčili upisatili nastavak zndjeg
uvodnog članka, premda bijaše gotov. Dakle drugi
put. Da ste nam zdravo!
Gosp. B. Anđel i v. u. početnika mo-
ramo Vam zahvaliti, jer tamo iz vaših misli i čit
jezik, ali stih — hranjiva. Vajda fan učiti i
mnogo čitati našeg vjerske, pak bude li uz
trajnosti u nauci, biti će s vremenom i dobrih
pjesama. Mlad stc, črtite se čvrtu knjige. Zdravo
mladi junaci!
Gosp. J. A. u O. Onaj „Framina i Jurina“
završava odviše po osobnosti, pak ga spravisno u
koš. Zdravo!

Listnica uprave.
G. dr. M. L. u P. Stiglo nam u redu t. 8
za zahvala. Zdravo!

Dva djaka
iz dobre obitelji prima na stan i hranu
čestita obitelji u Trstu, u kojoj će biti
pod dobrim nadzorom koli glade na-
predka, toli glade čistoće, hrane itd.
Pobliže glade našeg uredništva.

Pomada „Phönix“
na zdravstvenoj izlozbi
u Stuttgartu god. 1890.
odlikovana jest uvelod
ličnosti izvida i kroz
tlađu zahvalna priz-
nanja jedine postojeće
u istini i najčistoće
i livo sredstva, kojma
se kod gospodji i go-
spode puna i bujna ko-
postizva te izpadanje
vlasti i drugo od. ranjše
Uporabljenjem lato po-
mado postizvaju još suzma mladi gospodjići
čvrste brkova. Jamči se za uspjeh i neokodljivost.
Klijentica 80 novč., za poštom (druzećom ili uz
gotov novac) 80 novčica.

**K. HOPPE, Beč, XIX.,
Hütteldorferstrasse 81.**

Dobiva se najboljnije kod podpisane ljekarnice,
ako se naruču po pošti.

Ubald pl. Trnkóczy,
ljekarnik
pokraj viećnice
u Ljubljani
preporučen
Marijaeške kapljice
za želudac.

1 bočica 20 novč., 6 for.
1-30, 3 ručeta for. 4-80
Otvarajuće ili želu-
dac čistoće kruglice.
Škatuljica 21 m. 1 omot
sa 8 škatulja for. 1.00.

Za prsa. Plastični zlatičani ili pri-
stvara sluz i otokuju bolost oveloti, kod kašlja.
1 bočica 56 novč., 6 bočica for. 2-50.

Za trganje. Četlet proti trganju (Gicht-
gout) olakujki i odstranjju-
trganju u križih, nogi i rukū. 1 bočica 60 novč.,
6 bočica for. 2-50.

Svi ovdje navedeni i još drugi ljekovi dobi-
vaju se u ljekarni

Ubald pl. Trnkóczy
u Ljubljani pokraj viećnice,
te se svaki da po pošti razasilje.

Knjigoveža
i
tvorničar škatulja iz kartona
i galanterije
Vjekoslav Comer
u Trstu

preporuča se blagonaklonosti slavni
občina, družba i drugih osoba u Trstu
i Istri za razne knjigoveške radnje.
Jamči za solidnu, brzu i točnu
izvršbu radnje.

Naručbe prima iz naklonosti tiskara
Dotenc u Trstu.

Goriška tiskarna A. Gabršček,
Gospodska ulica broj 9 u Gorici
preuzela je u svoju nakladu
sve školske tiskanice
za Goričku i Istru u ugodnijih uvjetih, t j po nižih cianah ne bolji
papir i ukusniju izradbu. — Što nam školska vodstva najljubidije se
umoljavaju, neka bi odmah tiskari naznamenali svoje naručbe za buduću školsku
godinu, da se umogne pravodobno prirediti dostatan broj tiskanica.

Velika lavovska lotarija Zadnji tjedan
Glavni zgoditak 60.000, 10.000, 5.000 for.
u gotovom sa samo 10% odbitka.
Lavovske srećke po
Gius. Bolaffio Afess Levi, Mandel & C., „Il Mercurio“,
Girolamo Morpurgo, Ignazio Neumann, Marko Nigris i
I for. preporuča: Enrico Schiffmann.

Pijanstvo
izlozivna antihetnom, koj se je pokazao
izvrstnim liekom u mnogobrojnih slu-
čajevih. Bezbrojna zahvalna pisma
ozdravljenih može se na zahtjev i
bez troškova na urid poslati.
Lijek se može dati — poštom je bu-
zakovan — pijanosti i baz njegova znanja;
1 doza for. 2-50; dvojakla doza za za-
starjalu bolost for. 4-10; ako se postojle
novac unaprijed. Jobjlje se link franko
kod Adler Apoteke, Lugon u Banatu
broj 724.

Štrialjke i sumpornjače za trte
Inžinira Zivica.
mlini i stiskalnice za vino,
sisaljke ili pumpe za svaku
porabu, cievi svake vrsti i
pipe, motori (stroji za gonjenje
drugih strojeva) na paru i sa
petrolejem, te svakovrstne
druge strojeve i sve potre-
boće za iste
dobiva se uvijek u skladištu tvrdke
Schivitz & Comp.
(Živic i drug.)
Via Zonta broj 5 u Trstu.
Spomenute štrialjke razasilju se na svaku poštu
austro-ugarske monarhije franco, komad po 10 for

Odlikovana
ljekarna **PRENDINI**
u Trstu.

Želite li
očuvati si zdravo
liepa zube te čisti
zah?
Uporabljujte
Zubni prašak
ELIKSIR.
Prvi čisti znbo bez
da ih ozledjuje.
Drugi pako očuva
ih od poernjenja i
neugodna vonja.
Zubni prašak stoji
50 novč.
Zubni eliksir stoji
60 novč.

Prodaje se u ljekarni
PRENDINI
u boljih ljekarnah
svakoga mjesta.